

Uit een werk van Anscar Vonier, abt van Buckfast († 1938) •

In Elisabeths moederschap
omgeven Gods werking en genade,
-als met een gloed van hemels leven- ,
de wetten van de geschapen natuur.
In Maria's moederschap
zal het geheel en al hemels leven zijn.

Gods werking
vergezelt niet enkel de geschapen oorzakelijkheid:
zij is de enige werking,
zonder de minste invloed van de geschapen levenswetten.

Elisabeth's vreugdekreet
is de verkondiging van de realiteit van Maria's moederschap;
haar eigen kind, nog verborgen in haar schoot,
was opgesprongen van vreugde
om de tegenwoordigheid van Hem,
die daar toen niet persoonlijk aanwezig kon zijn,
als de schoot van Maria
niet werkelijk de schoot van een moeder was.

De tekst: *gezegend is de vrucht van uw schoot*
moeten we lezen in verband met die andere:
het kind sprong van vreugde op in mijn schoot.
Elisabeth bewaart,
in haar tedere liefde voor haar nicht,
voor ons het grote geheim,
en behoedt het voor terugtrekking in een sfeer,
die niet langer menselijk is.
Maria's moederschap
is waarlijk een goddelijk moederschap.
Maar het bezit ook
de vreugden en de wezenlijke kenmerken
van een menselijk moederschap.
Het was de opdracht van de aartsengel Gabriël ,
de geheimen van het goddelijk moederschap te openbaren.
Het was de opdracht van Elisabeth,
ons te verzekeren dat Maria,
even waarachtig als zijzelf,
een menselijke moeder is.

• Anscar Vonier, Het goddelijk moederschap van Maria. Het Spectrum Utrecht-Brussel, 1947, blz 19 -21